

Цалѹвка не ѹмара

При васъ ѱ ѿ цѣрх-тѣ.

Горн ли ти сърце-то?

Памѣти ли ти лице-то? —

Съ цалѹвка го рогн.

Цалѹвка раздаражава,

Цалѹвка ѹтѣшава,

Та пали ѱ та гми.

На пощ'-та си бѣишъ мѣсецъ,

На дѣна си свѣтъна,

Като твой-тѣ хѹвость, ииле,

Нема дрѹга ни бѣна.

Ангелъ ли си отъ небе-то,

Че на хѹвость си сама,

На жены-тѣ си корона

И царѣца и мома.

Първо ѱ първо кат'-та видѣхъ,

Въ огнь палихъхъ сиромашъ,

Отъ тогачи и до сега

Гдѣ съмь, какъ съмь не познахъ.